

τὸν ἑαυτὸν μου» ἀφοῦ εἶπε ταῦτα τὸ κουνέλιον ἐρρίφθη εἰς τὸ πῦρ καὶ ἐψήθη διὰ τὸ νὰ τὸ φάγῃ ὁ γέρων. Ὁ γέρων ὅμως δὲν ἦτο ἄνθρωπος, ἀλλὰ εἰς ἀπὸ τοὺς θεοὺς μεταμορφωμένος, καὶ διὰ τὸ ἀνταμείψῃ τὴν αὐταπαρνήσιν τοῦ κουνελίου, ἔθεσεν αὐτὸ εἰς τὴν Σελήνην, διὰ τὸ μὴ λησμονηθῆ ποτέ.

Εἶναι λοιπὸν, κατὰ τοὺς Ἰνδοὺς, τὸ κουνέλιον αἰσικαί, τὰς ὁποίας βλέπομεν εἰς τὴν Σελήνην ὁ δὲ μῦθος οὗτος δεικνύει πόσον οἱ Ἰνδοὶ ἐκτιμοῦν τὴν αὐταπαρνήσιν, δηλαδὴ τὴν θυσίαν τῆς φιλαυτίας, πρὸς λατρείαν τῶν θεῶν αὐτῶν.

Ὅτε κατὰ πρῶτην φορὰν ἤκουσα τὸν μῦθον τοῦτον, μοῦ ἔλθεν εἰς τὸν νοῦν ὁ λόγος τοῦ Ἀποστόλου, « προσφέρετε τὰ σώματά σας θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, ἀσφάεστον εἰς τὸν Θεόν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ λογικὴ σας λατρεία. »

Z.

Περὶ Γλαυκῶν.

Ἡ Γλαῦξ εἶναι πτηνὸν ἀρπακτικὸν νυκτόβιον ἀπαντῶμενον εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ κλίματα, πλὴν τῶν κατεφυγμένων χωρῶν, καὶ ἀντιζοικεῖ πρὸς τὰς τίγρεις,

τὰς λεοπαρδάλεις καὶ τὰς ἀγρίας γαλας ὡς πρὸς τὸ ἀρπακτικὸν καὶ κρυψίνου.

Τῆς Γλαυκὸς ὑπάρχουσι ὑπὲρ τὰ 150 εἶδη, τινὰ τῶν ὁποίων, ὡς ὁ Ὄτος, ὁ Μπουφρος, κλπ. εἶναι πολλὰ μεγάλα καὶ ἰσχυρά· ἅπαντα δὲ διακρίνονται κατὰ τοῦτο, ὅτι ἕνεκα τῆς κατασκευῆς τῶν ὀφθαλμῶν τῶν δὲν δύνανται νὰ θηρεύωσι τὴν ἡμέραν εἰς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου,

ἀλλὰ ζητοῦσι τὴν τροφὴν των κατὰ τὸ λυκῶφως καὶ λυκαυγὲς, ἥμα δὲ ἀνατεῖλῃ ὁ ἥλιος, καὶ δὲν προφθάσουν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὸν κρυψῶνα, ἢ τὴν φωλεάν των, κρύπτονται μεταξὺ τῶν κλάδων δένδρου τινὸς μέχρι τῆς δύσεως αὐτοῦ, ὅποτε ἐξέρχονται πάλιν εἰς τὴν θήραν των.

Ἐν τῇ Γραφῇ ἡ Γλαῦξ σχεδὸν πάντοτε συνδυάζεται μετὰ καταστροφὴν καὶ ἐρήμωσιν· ζωγράφοι δὲ καὶ ποιηταί, καὶ μυθιστοριογράφοι τὴν παριστῶσιν ὡς πτηνὸν κακῶν ὀϊωνῶν, καὶ ὡς σύντροφον πνευμάτων, μαγικῶν, δαιμόνων καὶ μάγων· ἅπαντα δὲ τὰ βάρβαρα ἔθνη θεωροῦν τὴν παρουσίαν τῆς ὡς κακὴν. Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ὅμως τὴν ἐθεώρουν ὡς σύμβολον σοφίας, τὸ δὲ μέγεθος τῆς κεφαλῆς καὶ ἡ σοβαρότης τῶν ὀφθαλμῶν τῆς δίδον αἶρα τινὰ σοφίας, τὴν ὁποίαν ἡ μικρότης τοῦ ἐγκεφάλου τῆς δὲν ἐπιβεβαίωσι! Οἱ Ἀθηναῖοι τὴν εἶχον ὡς σύμβολον ἐθνικῶν καὶ τὴν μετεχειρίζοντο εἰς τὰ νομίματα των.

Τὰ μεγάλα εἶδη τῶν Γλαυκῶν προξενοῦσι μεγάλην καταστροφὴν εἰς τὰ κατοικίδια πτηνὰ καὶ ζῶα, ἀλλὰ τὰ

μικρότερα εἶναι πολλὸ χρήσιμα εἰς τὸν ἄνθρωπον, διότι καταστρέφουσι μέγαν ἀριθμὸν σαυρῶν, πτηνῶν καὶ ἄλλων ἐπιβλαβῶν ζώων, καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ φονεύονται· μία μόνη Γλαῦξ ὑπολογίζεται, ὅτι καταδραχθίζει κατ' ἔτος ἐκτὸς ἄλλων ὑπὲρ τοὺς 500 ποντικούς!

Κουκουβάγια ἡ κοινωφελής.